

Sygn. akt II W 1175/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Hausman

Protokolant: Weronika Góralska

w obecności oskarżyciela publicznego Komenda Miejska Policji -

po rozpoznaniu w dniach 2.10.2019r. i 30.10.2019r. r. sprawy wykroczeniowej

M. C.

s. A. i E. zd. Ł., ur. (...) w M., pesel: (...), zam. (...)-(...) S., ul. (...),

obwinionego o to, że:

w dniu 26 listopada 2018 roku około godziny 12:31 w G. na ul. (...) – obszar zabudowany, kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość 60 km/h, poruszając się z prędkością 114 km/h

tj. wykroczenia z art. 92a kw.

orzekł:

I. Obwinionego **M. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 92a kw i za czyn ten na mocy powyższego przepisu wymierza mu karę 600 (sześciuset) złotych grzywny.

II. Obciąża obwinionego kosztami postępowania w kwocie 100 (stu) złotych i wymierza tytułem opłaty 60 (sześćdziesiąt) złotych.

II W 1175/19

UZASADNIENIE

Dnia 26 listopada 2018r. obwiniony M. C. poruszał się samochodem marki B. o nr rej. (...) na terenie G.. Około godziny 12.31 jechał ulicą (...) z prędkością 114 km/h, podczas gdy dopuszczalna prędkość w tym miejscu wynosi 60 km/h. Prędkość samochodu obwinionego została zarejestrowana przez rejestrator prędkości V. (...) znajdujący się w radiowozie policyjnym marki B..

(dowód: zeznania P. K. i Ł. K. – k.90-91;

notatka – k.5; zapis video – k.7).

Rejestrator, którym dokonywano pomiaru posiadał ważną legalizację, a policjanci, którzy stanowili załogę radiowozu byli przeszkoleni w zakresie obsługi prędkościomierza V. (...).

(dowód: kopia świadectwa legalizacji – k.8; pismo – k.157 i zestawienia kursów – k.158-159).

Obwiniony M. C. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że mógł przekroczyć prędkość, ale minimalnie i nie o tyle ile wskazali funkcjonariusze.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego uznając je za wykretne i skierowane wyłącznie na obronę. Pozostają one w sprzeczności z zapisem video wykroczenia oraz zeznaniami policjantów. Sąd nie ma wątpliwości co do dokonanego pomiaru, albowiem videorejestrator posiadał legalizację, a policjanci byli przeszkoleni w obsłudze. Legalizacja oraz kalibracja urządzenia zostały dokonane zgodnie z polskimi przepisami, dlatego też nie można kwestionować pomiaru.

Świadek P. K. zeznał, że obwiniony w trakcie kontroli stwierdził, iż nie zwracał uwagi na znaki i poczuwał się do przekroczenia prędkości, a chodziło mu o to, by nie zatrzymywać prawa jazdy.

Świadek Ł. K. zeznał, że obwiniony przekroczył prędkość, ale szczegółów nie pamięta.

Sąd dał wiarę zeznaniom obydwu świadków, albowiem nie ma powodów, by kwestionować ich wiarygodność. Obaj to osoby obce dla obwinionego i nie zainteresowane rozstrzygnięciem.

W świetle powyższego wina obwinionego nie budzi wątpliwości, a czyn jego wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 92a kw. Obwiniony, bowiem prowadząc pojazd nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego znakiem drogowym.

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował znaczny stopień przekroczenia dopuszczalnej prędkości oraz fakt, iż obwiniony był już karany mandatem za podobne wykroczenie. Okoliczności łagodzących Sąd nie dopatrył się.

Zdaniem Sądu kara grzywny wymierzona obwinionemu jest adekwatna do przekroczenia prędkości oraz bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć w stosunku do obwinionego.

O kosztach i opłacie orzeczono na podstawie art. 119§1 kpw. Wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.